

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpatul Jardan Grigore, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni /sediul Călărași/ din 18 iunie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Jardan Grigore Xxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxxxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 14.12.2016 – 18.06.2018 (prima instanță);
2. 12.07.2018 – 13.09.2018 (instanța de apel);
3. 07.02.2019 – 21.05.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni /sediul Călărași/ din 18 iunie 2018, Jardan Grigore a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 314 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 500 unități convenționale.

De asemenea, s-a soluționat soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Jardan Grigore, conștientizând gradul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, în perioada lunilor septembrie - noiembrie 2015, fiind învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 165 alin. (2) lit. d), e) Cod penal, în cauza penală nr. 2015515019 aflată spre examinare în fond pe rolul Judecătoriei Orhei, urmărind scopul ascunderii adevărului în procesul de înfăptuire a justiției și eschivarea sa de la răspundere penală, intenționat, prin constrângere, promisiuni și oferirea de bunuri, a întreprins acțiuni ilegale de influențare a părții vătămate Danița Constantin, în vederea schimbării declarațiilor acestuia, date anterior în cadrul urmăririi penale.

Astfel, în perioada lunilor septembrie - octombrie 2015, Jardan Grigore, având calitatea de inculpat în cauza penală nr. 2015515019 (dosarul penal nr. 16rj-585/15), aflată spre examinare în fond pe rolul Judecătoriei Orhei, urmărind scopul

ascunderii adevărului în procesul de înfăptuire a justiției și de a evita atragerea la răspundere penală în cadrul judecării cauzei penale privind învinuirea sa în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 165 alin. (2) lit. d), e) Cod penal, în cadrul discuțiilor telefonice, l-a constrâns pe Danița Constantin să facă declarații mincinoase instanței de judecată, amenințându-l cu răfuiala fizică, în timp ce ultimul deținea calitatea procesuală de parte vătămată în cadrul prezentei cauze penale.

Ulterior, la 04 noiembrie 2015, Jordan Grigore, urmărind același scop, s-a deplasat în s. xxxx, r. xxxxxxxx, unde, întâlnindu-se cu partea vătămată Danița Constantin l-a determinat pe acesta să-și schimbe declarațiile și să depună declarații mincinoase în instanța de judecată, în cadrul cercetării judecătorești.

Concomitent, în circumstanțele menționate supra, întru realizarea scopului infracțional, de determinare la depunerea declarațiilor mincinoase a părții vătămate Danița Constantin, Jordan Grigore i-a transmis ultimului o geantă de culoare roșie cu haine, o sticlă de rachiu și bani în sumă de 150 lei, promițându-i că-i va transmite inclusiv suma de 250 de euro, dacă la ședința de judecată programată pentru 05 noiembrie 2015 va depune declarații mincinoase și nu va declara nimic împotriva sa.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Jordan Grigore în baza art. 314 alin. (1) Cod penal - determinarea, prin constrângere sau prin promisiune, prin oferire sau dare de bunuri, servicii ori de alte avantaje patrimoniale sau nepatrimoniale, a martorului sau a părții vătămate la depunerea de declarații mincinoase, a expertului la formularea de concluzii sau declarații false, a interpretului sau a traducătorului la efectuarea de interpretări sau traduceri incorecte, precum și eschivarea de la depunerea declarațiilor, de la formularea concluziilor sau declarațiilor, de la efectuarea interpretărilor sau traducerilor, în cadrul procesului civil, procesului penal.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Chitoroga Ion în numele inculpatului Jordan Grigore, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Jordan Grigore să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 314 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- pe parcursul cercetării judecătorești, cât și la faza de urmărire penală s-a demonstrat că urmărirea penală s-a efectuat cu grave abateri de la normele Codului de procedură penală, or, urmărirea penală în privința lui Jordan Grigore a fost pornită la 10 noiembrie 2015 și abia la 27 septembrie 2016 a fost recunoscut în calitate de bănuț, nefiind argumentată tergiversarea cauzei penale ce a dus la

încălcarea termenului rezonabil de desfășurare a urmăririi penale și respectiv calitatea de bănuț de 3 luni, ce trebuia să ducă la încetarea procesului penal;

- potrivit declarațiilor martorului Danița Constantin, cât și din raportul depus de OSI PCE al CCTP al INI al IGP locotenent major de poliție, Budan Alexandru, rezultă că la 05 noiembrie 2015 pretinsa geantă ar fi fost transmisă la 04 noiembrie 2015, ora 19:30, apelul telefonic ar fi parvenit la 21:50 în adresa ofițerului de urmărire penală, însă geanta a fost ridicată conform procesului-verbal de ridicare (f.d. 27) la 17 decembrie 2015 peste o lună și 13 zile, tot în procesul-verbal de ridicare lipsește mențiunea cu privire la ridicarea sumei de 150 lei și a sticlei de rachiu pe care Danița Constantin susține că a primit-o de la Jardan Grigore;

- perioada de timp dintre înștiințarea telefonică efectuată de Danița Constantin și momentul ridicării genții nu este altceva decât perioada de care a avut nevoie Danița Constantin și fratele acestuia, Mihail, pentru a găsi hainele și geanta care au fost oferite ca cadou, vara, de Jardan Valentin, în scopul fabricării probelor în prezenta cauză penală;

- martorul Danița Constantin a declarat că a fost telefonat de Jardan Grigore la 04 noiembrie 2015, pentru a se întâlni, însă conform descifrărilor telefonice de la 04 noiembrie 2015, de pe telefonul care acuzarea consideră că aparține lui Jardan Grigore nu se atestă nici un apel de ieșire, ce iarăși confirmă faptul că Danița Constantin ascunde adevărul;

- conform (f.d. 46-47) procesului-verbal de examinare a obiectului, între telefonul cu nr. xxxxxx și telefonul cu numărul xxxxx au fost efectuate în total 2 apeluri de ieșire, ce denotă că Danița Constantin a sunat pe acest număr și nicidecum viceversa cum declară ultimul. Tot în acest proces-verbal se menționează existența a 30 apeluri de intrare ceia ce nu se arată în descifrări, din care considerent procesul-verbal de examinare a obiectului urmează a fi declarat nul de instanța de judecată;

- nu pot fi reținute argumentele instanței de judecată potrivit cărora argumentele apărării în ceea ce privește termenul deținerii de către Jardan Grigore a calității de bănuț, precum și nulitatea proceselor-verbale de examinare din 21 septembrie 2016 a descifrărilor convorbirilor telefonice, au fost declarate contrar prevederilor art. 251 Cod de procedură penală, deoarece avocatul Chitoroaga Ion a intervenit la faza judecării cauzei și astfel a înaintat cererea de declarare a nulității probelor în termen. Totodată apărătorul Chirtoacă Tudor a înaintat o cerere privind încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de 3 luni a calității de bănuț a lui Jardan Grigore, iar numărul de telefon xxxxxx este deținut de Deseatnic Cristina, ce nu a fost luat în considerare de instanța de judecată;

- declarațiile martorilor Danița Constantin și Danița Mihail urmează a fi apreciate critic, or aceștia au interes de răzbunare în prezenta cauză pe Jordan Grigore;

- la 04 noiembrie 2015, Jordan Grigore se afla în arest la domiciliu, ceea ce a fost instituit prin obligația de a nu părăsi domiciliu, ca loc de executare a măsurii preventive a fost indicat str. xxxx, xxxx, mun. Chișinău, ce confirmă faptul că Jordan Grigore la 04 noiembrie 2015 se afla în mun. Chișinău, str. xxxxxx;

- prin încheierea Judecătoriei Orhei din 18 noiembrie 2015, definitivă și irevocabilă, s-a constatat că de la 20 iulie 2015 până la data de 18 noiembrie 2015 nu sunt prezentate careva acte ale organului învestit cu supravegherea arestării la domiciliu, prin care să confirme/infirmă respectarea de către Jordan Grigore a restricțiilor lui prin respectiva măsură preventivă, și prima instanță nu a dat apreciere acestui argument or aceasta reprezintă încă o abatere intenționată a organului de urmărire penală.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către prima instanță, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței în această parte.

De asemenea, s-a atestat că prima instanță a apreciat corect probele și circumstanțele cauzei penale, examinând probele administrate din punct de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Jordan Grigore, în baza dispoziției art. 314 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a indicat că deși inculpatul Jordan Grigore nu a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 314 alin. (1) Cod penal, vinovăția acestuia se confirmă prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice, ce coroborează între ele:

- declarațiile din prima instanță a martorilor Danița Constantin, Danița Mihail, Jordan Valentin, Scurtu Vasile;

- procesele-verbale de audiere a martorilor, Danița Constantin și Danița Mihail, la etapa urmăririi penale (f.d. 23, 24, 70, vol. I);

- procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale din 05 noiembrie 2015, prin care Danița Constantin indică asupra faptului, că a fost influențat de mai multe ori de către Jordan Grigore în vederea schimbării declarațiilor sale în instanța de judecată în cauza penală examinată în privința lui Jordan Grigore (f.d. 22, vol. I);

- procesul-verbal de ridicare din 17 decembrie 2015, fiind ridicate de la Danița Constantin o geantă în care se aflau o scurtă, două perechi de blugi, o scurtă din caton, o vestă sportivă, o cămașă, și care confirmă declarațiile lui Danița Constantin referitor la influențarea schimbării declarațiilor și anume, influențarea de către Jordan Grigore (f.d. 27, vol. I);

- procesul-verbal de examinare din 22 decembrie 2015, conform căruia au fost examinate geanta în care se afla o scurtă, două perechi de blugi, o scurtă din caton, o vestă sportivă, o cămașă și care, la fel, confirmă declarațiile lui Danița Constantin că a fost influențat de către Jordan Grigore în vederea schimbării declarațiilor (f.d. 28, vol. I);

- procesul-verbal de examinare din 21 septembrie 2016, conform căruia au fost examinate descifrările convorbirilor telefonice ale abonaților de telefonie mobilă „Orange”, cu nr. xxxxxx, utilizat de către Danița Constantin și numărul xxxxxxxx, utilizat de către Jordan Grigore, ridicate în baza încheierii judecătorești de instrucție a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 noiembrie 2016, care confirmă declarațiile lui Danița Constantin că Jordan Grigore a efectuat mai multe apeluri telefonice în adresa sa (f.d. 46, vol. I);

- procesul-verbal de examinare din 15 februarie 2016, prin care a fost examinată copia certificată de pe declarațiile părții vătămate, Danița Constantin, din 27 octombrie 2015, din cadrul urmăririi penale, precum și de pe declarațiile din 06 noiembrie 2016, depuse în ședința de judecată (f.d. 39, vol. I)

- mijloacele materiale de probă, după cum urmează: copia certificată de pe declarațiile părții vătămate, Danița Constantin din 27 octombrie 2015, depusă în cadrul urmăririi penale, precum și de pe declarațiile din 06 noiembrie 2016, date în ședința de judecată (f.d. 31-38, vol. I);

- descifrările convorbirilor telefonice care se păstrează în cadrul cauzei penale nr. 2015928429, care se conțin pe CD-R-ul de model „Freestyle”. (f.d.46-48, vol. I);

- corpurile delictive, geanta de culoare roșie, în care se află o scurtă, două perechi de blugi, o scurtă din caton, o vestă sportivă, o cămașă - aflată spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delictive a Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.

Instanța de apel a notat că în urma examinării mijloacelor de probă sus citate, a conchis că prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 95, art. 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpatul Jordan Grigore în cadrul ședinței de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute încadrarea juridică corectă și

anume conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 314 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, instanța de apel a menționat că în acțiunile inculpatului Jordan Grigore se întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 314 alin. (1) Cod penal, astfel că alegațiile invocate de către apărător au servit obiect de examinare în cadrul judecării cauzei în prima instanță, și fiind verificate suplimentar în instanța de apel, acestea nu și-au găsit confirmare, în cele din urmă, în viziunea instanței de apel acestea constituie doar o metodă de apărare, în scopul adoptării unui act judecătoresc de achitare.

Astfel, instanța de apel a reținut că conform declarațiilor martorului Danița Constantin, reiese că pe parcursul examinării cauzei penale de Judecătoria Orhei, atât dânsul, cât și fratele său Danița Mihail, au fost contactați de către Jordan Grigore la telefon, Jordan Grigore îi spunea să se gândească bine ce face și ca la judecată să nu facă declarații despre el, totodată Jordan Grigore l-a sunat după ce a fost audiat la Judecătoria Orhei, după ce a vorbit cu Jordan Grigore a mai fost la o ședință de judecată pe data de 5, luna nu și-o amintește, iar în ședința de judecată următoare desfășurată la Judecătoria Orhei, a făcut declarații, dar nu a declarat nimic despre Jordan Grigore, deoarece îi era frică. Atunci când a fost sunat la telefon de către Jordan Grigore, ultimul i-a spus că, chiar dacă dânsul face pușcărie, alții în urma sa vor avea grijă de dânsul, a considerat vorbele date ca pe o amenințare, nu era de acord cu Jordan Grigore și i-a spus la telefon că va comunica la judecată despre toate cele întâmplate. Din spusele fratelui, Jordan Grigore l-a contactat și pe acesta, spunându-i să se gândească bine la ce face și că, în cazul în care își schimbă declarațiile va primi 200 Euro.

La fel, instanța de apel a remarcat faptul că în speță, însuși partea vătămată a confirmat faptul că a fost amenințat inițial de către inculpatul Jordan Grigore pentru a-și schimba declarațiile în cadrul cauzei penale pornite în baza art. 165 alin. (2), lit. d), e) Cod penal, aflată pe rolul judecătoriei Orhei, cu atât mai mult că martorul Danița Constantin, a comunicat că a fost de acord, doar din motiv că are frică de inculpat, însă ulterior a telefonat procurorul, căruia i-a comunicat toate aceste circumstanțe, iar în ședința de judecată a depus declarații veridice.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorilor Jordan Valentin și Scurtu Vasile, deoarece a considerat că declarațiile acestora nu combat în nici-un mod celelalte probe administrate, ci dimpotrivă, acestea conțin un șir de dubii și neclarități, care pun la îndoială veridicitatea lor, iar martorul Jordan Valentin este tatăl lui Jordan Grigore, și este o persoană interesată în ameliorarea situației inculpatului, iar declarațiile sale sunt contradictorii.

Instanța de apel a mai notat că pe parcursul cercetării judecătorești și-a găsit confirmare nemijlocit faptul că inculpatul Jordan Grigore a încercat prin diferite

metode să-l determine pe martorul Danița Constantin, să depună declarații în favoarea sa, în cadrul cauzei penale pornite conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. d), e) Cod penal, iar în cele din urmă a recurs la promisiuni și la mijloace de acordare a unor sume bănești, fapt reiterat de către martorul Danița Constantin.

Mai mult, instanța de apel a mai notat că criticile inculpatului, cât și de către apărătorul acestuia, nu servesc temei pentru a desconsidera și aprecia critic declarațiile martorului Danița Constantin și ale martorului Danița Mihail, de moment ce aceștia din urmă au confirmat clar că anume inculpatul Jordan Grigore, a fost persoana care l-a amenințat pe Danița Constantin, și, ulterior, i-a dat o geantă cu haine, alcool și suma de 150 lei, promițându-i că ulterior îi va mai da suma de 250 de euro.

În continuare, instanța de apel a conchis că este nefondat argumentul invocat de către apărătorul Chitoroga Ion, precum că pe parcursul cercetării judecătorești cât și la faza de urmărire penală s-a demonstrat că urmărirea penală s-a efectuat cu grave abateri de la normele Codului de procedură penală, or, urmărirea penală în privința lui Jordan Grigore a fost pornită la 10 noiembrie 2015 și abia la 27 septembrie 2016 a fost recunoscut în calitate de bănuț, nefiind argumentată tergiversarea cauzei penale în acest sens, ce a dus la încălcarea termenului rezonabil de desfășurare a urmăririi penale și respectiv calitatea de bănuț de 3 luni, astfel trebuia să ducă la încetarea procesului penal, menționând în acest sens că prin ordonanța procurorului în secția combatere trafic de ființe umane a Procuraturii Generale, Robu Dumitru din 10 noiembrie 2015 s-a dispus începerea urmăririi penale conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 314 alin. (1) Cod penal, pe faptul determinării, prin constrângere, prin promisiune, prin oferire și dare de bunuri martorului Danița Constantin, la depunerea declarațiilor mincinoase în cadrul judecării cauzei în instanța de judecată națională (f.d. I, vol. I)

Subsidiar, instanța de apel a indicat că prin ordonanța ofițerului superior de urmărire penală al SUP al CCTP al Inspectoratului Național de Investigații 27 septembrie 2016, Jordan Grigore a fost recunoscut în calitate de bănuț în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 314 alin. (1) Cod penal (f.d. 51, vol. I), și tot la această dată a fost audiat în calitate de bănuț, iar prin ordonanța procurorului din 26 octombrie 2016, Jordan Grigore a fost recunoscut în calitate de învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 314 alin. (1) Cod penal și tot la aceeași dată a fost audiat în calitate de învinuit în prezența avocatului său (f.d.65-69).

De asemenea, instanța de apel a indicat că conform deciziei Curții Supreme de Justiție din 25 aprilie 2008, nr. 1ra-357/08, „*potrivit art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală al RM, organul de urmărire penală nu este în drept să*

mențină în calitate de bănuît persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate, mai mult de 3 luni. În cazurile în care urmărirea penală a fost pornită împotriva unei anumite persoane, din momentul respectiv se va considera că această persoană anumită, deține calitatea de bănuît, indiferent de faptul dacă a fost sau nu dată ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuît”.

Instanța de apel s-a referit la principiul contradictorialității - art. 24 Cod de procedură penală și egalității părților în procesul penal, raportat la rigorile - art. 63 Cod de procedură penală, termenul de 3 luni este un termen guvernat de către procuror, căruia îi aparține dreptul și obligația de punere sub învinuire în acest termen a persoanei bănuite de comiterea vreunei infracțiuni. Dacă în acest termen nu se întreprinde această acțiune procesuală, după, expirarea lui apare un drept deja al bănuitului - dreptul de a solicita scoaterea sa de sub urmărire penală, având temeiul de a considera că statul, în persoana procurorului, nu l-a găsit implicat în săvârșirea infracțiunii.

Astfel, s-a conchis că acest drept al bănuitului reiese și din prevederile art. 230 Cod de procedură penală, dacă un drept procesual nu s-a exercitat într-un anumit termen, atunci el se consideră pierdut (dreptul procurorului de a-1 pune sub învinuire). Raportând la această stare de drept prevederea art. 230 Cod de procedură penală, rezultă că nerespectarea termenului impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat.

Totodată, s-a menționat că în cauza Deweer contra Belgia din 27 februarie 1980, nr. 6903/75, Curtea a statuat asupra noțiunii de „*acuzatie*”, în materie penală, la care face referire art. 6 din Convenția CEDO, menționând că aceasta are un caracter autonom, care ignoră definiția de drept intern. Acuzatia se definește ca notificare oficială emanând de la autoritatea competentă, a unui reproș de a fi comis o infracțiune. Notificarea nu trebuie să aibă o anumită formă, având acest caracter orice act implicit, care emană de la o autoritate de stat și care produce efecte importante asupra situației persoanei, conținând o *acuzatie* penală implicită. În hotărârea specificată Curtea a mai menționat: „*în sfera dreptului penal, termenul rezonabil*”, potrivit prevederilor art. 6 §1 la necesitate începe în ziua în care persoanei îi este înaintată *acuzarea* (cauza Neumeister din 27 iunie 1968) „*termenul rezonabil*”, poate, în anumite circumstanțe, să înceapă să curgă și mai înainte de transmiterea cauzei în instanța competentă. În precedentele CtEDO, în hotărârile judiciare pe cauza Vemhoff și Neumeister din 28 iunie 1968 și ulterior în cauza Ringeisen din 16 iulie 1971, punctul de pornire a fost corespunzător - data arestului persoanei, data pornirii anchetei preliminare, „*acuzatia*”, în sensul art. 6 §1 al CEDO, ar putea fi definită ca înștiințarea oficială a persoanei de către organul competent al puterii statale despre existența presupunerii că această persoană a

comis un delict penal condamabil, Curtea a făcut aceleași interpretări și în cauza Feckle contra Germaniei.

De asemenea jurisprudența CtEDO a statuat asupra faptului că nu este importantă forma actului prin care unei persoane i se atribuie statut de „acuzat”, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dar contează faptul ca actul respectiv să emane de la o autoritate a statului și să fi implicat repercursiuni asupra drepturilor și libertăților persoanei.

La fel, instanța de apel a specificat că conform hotărârii Curții Constituționale nr. 26, din 23 noiembrie 2010, asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 63 alin. (6) Cod de procedură penală *„recunoașterea calității de bănuț presupune nu numai drepturi procesuale dar și restrângerea drepturilor constituționale legate de libertatea persoanei, dreptul la libera circulație ș.a. Și în cazul recunoașterii calității de bănuț pe cel de-al treilea temei prin ordonanță - persoana este supusă unor restrângeri, imposibilitatea legalizării unor acte , consemnarea faptului respectiv în cazierul judiciar, în cazul când persoana este nevinovată - suferință psihologică cauzată de suspectarea de comiterea unei infracțiuni, atitudinea societății și a victimei”*.

În această ordine de idei, instanța de apel a notat că de fapt, urmărirea penală a fost începută la 10 noiembrie 2015, pe faptul determinării, prin constrângere, prin promisiune, prin oferire și dare de bunuri martorului Danița Constantin, la depunerea declarațiilor mincinoase în cadrul judecării cauzei în instanța de judecată națională, și nicidecum nemijlocit în privința lui Jardan Grigore, așa cum conchide apărătorul, din moment ce ordonanța de începere a urmăririi penale specifică clar pornirea urmăririi penale pe faptă, și nu în privința persoanei.

La argumentul din apel că pretinsa geantă a fost transmisă la 04 noiembrie 2015, dar a fost ridicată doar la 17 decembrie 2015, iar în procesul-verbal de ridicare lipsește mențiunea cu privire la ridicarea sumei de 150 lei și a sticlei de rachiu pe care Danița Constantin susține că a primit-o de la Jardan Grigore, în contextul în care martorul, Danița Constantin, a reiterat clar că dânsul împreună cu fratele său, Mihail, au telefonat la Chișinău, procurorului în cauza sa aflată spre judecare la Judecătoria Orhei, procurorul i-a explicat să lase totul așa cum este, geanta cu lucrurile respective au fost ridicate de către procuror. După ce a primit geanta cu lucrurile în cauză, a fost audiat la Judecătoria Orhei, unde a declarat totul așa cum s-a întâmplat.

Mai mult, s-a atesat că conform procesului-verbal de ridicare din 17 decembrie 2015, au fost ridicate de la Danița Constantin o geantă în care se aflau o scurtă, două perechi de blugi, o scurtă din caton, o vestă sportivă, o cămașă, și care confirmă declarațiile lui Danița Constantin referitor la influențarea schimbării declarațiilor și anume, influențarea de către Jardan Grigore.

În acest sens, instanța de apel a reiterat că chiar dacă a trecut o anumită perioadă de la momentul primirii de către Danița Constantin a acestei genți, până la ridicarea ei, acest fapt nu creează careva dubii și îndoieli, atât timp cât martorii Danița Constantin și Danița Mihail, au relatat că geanta a păstrat-o cum a primit-o de la inculpatul Jordan Grigore, până când nu a predat-o procurorului la 17 decembrie 2015.

Instanța de apel a respins argumentul avocatului, precum că perioada de timp dintre înștiințarea telefonică efectuată de Danița Constantin și momentul ridicării genții nu este altceva decât perioada de care a avut nevoie Danița Constantin și fratele acestuia, Mihail, pentru a găsi hainele și geanta care au fost date cadou vara de Jordan Valentin, în scopul fabricării probelor în prezenta cauză penală, specificând în acest sens că acest argument nu este susținut prin careva probe și constituie doar o concluzie subiectivă a avocatului reieșită din unele dubii nefondate.

Totodată, instanța de apel nu a acceptat motivul invocat de către apărător, precum că procesul verbal de examinare a obiectului și anume că între telefonul cu nr. xxxxxxxx și telefonul cu numărul xxxxxxxx au fost efectuate în total 2 apeluri de ieșire, ceea ce denotă că Danița Constantin a sunat pe acest număr și nicidecum viceversa cum declară ultimul, din considerentul că conform procesului-verbal de examinare din 21 septembrie 2016, s-a atestat clar că au fost examinate descifrările convorbirilor telefonice ale abonaților de telefonie mobilă „Orange”, cu nr. xxxxxxxx, utilizat de către Danița Constantin și numărul xxxxxxxx utilizat de către Jordan Grigore, ridicate în baza încheierii Judecătorului de instrucție a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 noiembrie 2016, care a confirmat declarațiile lui Danița Constantin, că Jordan Grigore a efectuat mai multe apeluri telefonice în adresa sa.

La fel, a fost respins și argumentul, precum că tot în acest proces-verbal se menționează existența a 30 apeluri de intrare, ceea ce nu se arată în descifrări, din care considerent procesul-verbal de examinare a obiectului ar urma fi declarat nul de instanța de judecată, deoarece organul de urmărire penală a efectuat descifrarea numerelor de telefoane care se referă nemijlocit la obiectul cauzei penale, astfel că restul numerelor de telefoane indicate în aceste descifrări nu au fost incluse, anume din considerentul inoportunității lor.

Instanța de apel a considerat nefondate criticile apelantului, precum că apărătorul Chirtoaca Tudor, la faza urmăririi penale a înaintat o cerere cu privire la încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de 3 luni a calității de bănuț a lui Jordan Grigore, iar numărul de telefon xxxxxx din informațiile deținute aparține lui Deseatnic Cristina, ceea ce nu a fost luat în considerare de prima instanță, instanța de apel indicând că acest fapt a fost luat în considerare de

către instanță, iar prin ordonanța procurorului din 25 noiembrie 2016, cererea avocatului Chirtoaca Tudor, în numele inculpatului Jordan Grigore din data de 09 noiembrie 2016, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, concluzie care în viziunea instanței de apel este corectă și justă (f.d.73-74, vol. I)

Instanța de apel a considerat formală alegația apărătorului precum că la data de 04 noiembrie 2015 Jordan Grigore se afla în arest la domiciliu, ceea ce impune obligația de a nu părăsi domiciliul, ca loc de executare a măsurii preventive a fost indicată str. xxxxxx, mun. Chișinău, ce confirmă faptul că Jordan Grigore la 04 noiembrie 2015 se afla în mun. Chișinău, strxxxxxx, instanța de apel atestând că faptul dat a fost infirmat de către martorii Danița Constantin și Danița Mihail, precum și de către martorul Jordan Valeriu, în parte, iar faptul că a fost emisă încheierea judecătoreiei Orhei din 18 noiembrie 2015, și că nu s-ar fi constatat careva încălcări ale condițiilor obligațiilor de a nu părăsi domiciliul, în opinia instanței de apel nu a constituit temei de a crede ca fiind veridice aceste afirmații, în contextul în care au fost combătute integral de către martorii audiați.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat ca fiind declarative și formale alegațiile inculpatului Jordan Grigore și apărătorului acestuia, având în vedere faptul că vina acestuia în determinarea lui Danița Constantin de a depune declarații mincinoase a fost demonstrată integral, iar careva bănuieli sau neclarități nu au fost identificate, de rând cu faptul că nu s-au constatat și careva încălcări de ordin procesual. Astfel, instanța de apel a atestat că în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Jordan Grigore sentința contestată este întemeiată, motivată și legală.

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului Jordan Grigore pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 314 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a reținut că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, art. 61 și art. 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În acest context, s-a indicat că prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, că a fost comisă o infracțiune mai puțin gravă, de persoana inculpatului, care nu are antecedente penale, de asemenea inculpatul nu a recunoscut vina, nu figurează la evidența medicului narcolog și psihiatru, lipsa circumstanțelor agravante sau atenuante.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Jordan Grigore, care indică temeiurile pentru recurs, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, art. 6 § 1, 2 CEDO și solicită casarea acesteia și a

sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Jordan Grigore să fie achitat în baza art. 314 alin. (1) Cod penal, din motiv că în acțiunile lui nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- prima instanță și instanța de apel nu au verificat toate probele administrate sub toate aspectele, complet și obiectiv în conformitate cu art. 100 alin (4) și art. 101 Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, prin ce a comis o eroare de drept;

- declarând apel împotriva sentinței primei instanțe, a invocat faptul că prima instanță nu a apreciat corect și nu a luat în considerare probele acumulate pe cauză și examinate în ședința de judecată, au fost interpretate de către instanță în mod unilateral și neobiectiv, fiind eronat admise probele învinuirii și neîntemeiat respinse probele prezentate de partea apărării iar declarațiile lui Danița Constantin și Danița Mihail urmau a fi apreciate critic;

- învinuirea adusă inculpatului nu este argumentată și convingătoare, nu înlătură toate dubiile și, respectiv, nu are o perspectivă procesuală pentru condamnare, declarațiile martorilor nu sunt concrete fiind superficiale, în baza acestor probe nu se poate ajunge la concluzia categorică că vina este dovedită pe deplin, nu au fost reținute circumstanțele atenuante referitor la persoana inculpatului, care nu are antecedente penale și se caracterizează pozitiv;

- instanța de apel eronat a constatat că faptele expuse în încheierea Judecătoriei Orhei din 18.11.2015, au fost combătute prin declarațiile martorilor. Or faptele indicate într-o încheiere a instanței de judecată definitivă și irevocabilă nu pot fi combătute prin declarațiile martorilor care au avut interes ca inculpatul să fie condamnat. Astfel, prezumțiile legale presupun ca nu trebuie dovedite faptele și împrejurările prezumate de lege ca existente sau inexistente;

- toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului, or, conform probelor din dosar este aprobat faptul că Jordan Grigore în perioada de la 20.07.2015 până la 18.11.2015, se afla în arest la domiciliu.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, și menționează că judecând cauza, instanțele inferioare, just au constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, și corect au încadrat acțiunile făptuitorului, iar instanța de apel în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei,

concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Mai mult, indică că din conținutul recursului se evidențiază că recurentul, de fapt își motivează contestația, exclusiv, prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Subsidiar, notează că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelanților și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului, recurentul invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, art. 6 §1, §2 CEDO, sub aspectele că: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestor temeiuri de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs invocat, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma cazurilor specificate de recurent, Colegiul penal lărgit constată că acest temei nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, descrise și în pct. 2 a prezentei decizii, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizie (f.d. 25-47, vol. II), decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de menținere a sentinței primei instanțe de condamnare a inculpatului Jordan Grigore pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 314 alin. (1) Cod penal, or în speță instanțele ierarhic inferioare corect au constatat că au fost administrate suficiente

probe care confirmă prezența elementelor infracțiunii incriminate în acțiunile inculpatului Jordan Grigore, fără ca instanța de apel să admită omisiuni ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

Totodată, coraportând motivele invocate în recurs cu materialele cauzei se atestă că de instanțele de judecată nu a fost admisă o încălcare a dreptului inculpatului Jordan Grigore la un proces echitabil, consființit în art. 6 §1, §2 CEDO, sub aspectele specificate de recurent.

De asemenea, ce ține de argumentele recurenului descrise în cererea de recurs și în pct. 4 a prezentei decizii, prin care acesta își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele de judecată, și anume a încheierii Judecătoriei Orhei din 18.11.2015 și a declarațiilor martorilor Danița Constantin și Danița Mihail, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că asemenea critici nu constituie temeiuri de recurs, reprezentând doar opinia subiectivă a recurentului, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu poate da o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate. Or, se atestă că atât prima instanță cât și instanța de apel au apreciat probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în sentință și în decizia instanței de apel cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

La fel, din conținutul recursului ordinar declarat, reiese că recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, susținând că în acțiunile inculpatului Jordan Grigore nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 314 alin. (1) Cod penal, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol invocă că nu poate fi acceptată această versiune, or contravine constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță, prin care au fost respinse argumentele apelantului, concluzii ce au fost întemeiate just pe cumulul de probe descris și apreciat de instanța de apel în decizia sa.

Mai mult, Colegiul penal lărgit conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale

invocate în apelul declarat, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate în recurs care ar fi afectat hotărârile atacate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpatul **Jardan Grigore**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Jardan Grigore XXXXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 iunie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor